

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 243/2017-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. apríla 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátom [REDACTED], [REDACTED], ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 Tpo 301/2016 z 24. marca 2016 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Tdo 77/2016 z 29. novembra 2016, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. marca 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej spolu len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) sp. zn. 6 Tpo 301/2016 z 24. marca 2016 (ďalej aj „napadnuté uznesenie krajského súdu“) a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Tdo 77/2016 z 29. novembra 2016 (ďalej aj „napadnuté uznesenie najvyššieho súdu“).

Zo sťažnosti, z jej príloh a z dokumentácie ústavného súdu (získanej z doterajšej rozhodovacej činnosti, pozn.) vyplýva, že proti sťažovateľom je vedené trestné stíhanie pre podozrenie zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti formou spolupáchateľstva podľa § 344 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), za použitia § 20 Trestného zákona. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len „okresný súd“) uznesením sp. zn. Tp 18/2016 z 20. marca 2016 (okrem iného) podľa § 72 ods. 2 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) v trestnej veci sťažovateľov zamietol návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda na vzatie sťažovateľov ako obvinených do väzby a podľa § 87 ods. 2 Trestného poriadku ich prepustil zo zadržania na slobodu.

Krajský súd v Trnave na základe sťažnosti prokurátora napadnutým uznesením podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil uznesenie okresného súdu sp. zn. Tp 18/2016 z 20. marca 2016 a väzbu sťažovateľov ako obvinených založenú

na dôvodoch podľa § 71 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku nahradil podľa § 80 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku prijatím ich písomného sľubu a dohľadom probačného a mediačného úradníka. Krajský súd napadnutým uznesením zároveň podľa § 82 ods. 1 písm. a) a h) uložil sťažovateľom primerané povinnosti a obmedzenia v podobe zákazu vycestovania do zahraničia a zákazu styku so spoluobvinenými a ich rodinnými príslušníkmi až do právoplatného skončenia veci.

Sťažovatelia elektronicky 20. mája 2016 a poštou 24. mája 2016 doručili ústavnému súdu sťažnosť, ktorou namietali porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu. Ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 617/2016 z 10. augusta 2016 označenú sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Ústavný súd svoje rozhodnutie odôvodnil (v podstate) tým, že sťažovateľmi označený čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru sú na ich vec (týkajúcu sa väzobného rozhodnutia, pozn.) *ratione materiae* neaplikovateľné.

Sťažovatelia 6. júna 2016 podali proti napadnutému uzneseniu krajského súdu dovolanie, ktoré najvyšší súd napadnutým uznesením sp. zn. 5 Tdo 77/2016 z 29. novembra 2016 podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku odmietol, keďže smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Sťažovatelia v sťažnosti doručenej ústavnému súdu 14. marca 2017 namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu a napadnutým uznesením najvyššieho súdu.

Namietané porušenie svojich v sťažnosti označených práv napadnutým uznesením krajského súdu odôvodňujú sťažovatelia v sťažnosti (okrem iného) takto:

„Krajský súd Trnava, rozhodoval ako miestne nepríslušný súd o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zo dňa 20. 03. 2016, napriek skutočnosti že z obsahu spisu, najmä Uznesenia zo dňa 17. 03. 2016 vydaného MV SR, PPZ, Národná kriminálna agentúra, ČVS: PPZ-169/NKA-PZ-BA-2016, vyplýva že údajný skutok sa stal dňa 04. 03. 2016 (vykonaním výsluchu svedka [REDAKOVANÉ]), na MV SR, PPZ, Národná kriminálna agentúra, expozitúra Bratislava, Račianska 45, 83102 Bratislava, súd rozhodol Uznesením zo dňa 20. 03. 2016, č. k.0 Tp/18/2016, bez toho aby sa ako miestne nepríslušný sudca pre prípravné konanie s danou skutočnosťou akokoľvek vysporiadal.

... Z odôvodnenia Uznesenia zo dňa 24. 03. 2016 vydaného KS TT, č. k. 6Tpo/301/2016, vyplýva, že súd nachádza dôvody väzby, podľa § 71 ods. 1 písm. b) TP, v obave, že obvinený by mohli v prípade prepustenia na slobodu pôsobiť na svedkov alebo spoluobvinených alebo inak mariť skutočnosti závažné pre trestné stíhanie, čím by zároveň pokračovali v trestnej činnosti a naplňali dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) TP. Z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinení [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] svojim konaním nenaplnili znaky (objektívnu stránku tr. činu, subjektívnu stránku tr. činu) skutkovej podstaty trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 TZ. Do dnešného dňa bolo vykonané dokazovanie zabezpečením listinných dôkazov, výsluchom svedkov a výsluchom obvinených, pričom všetky známe a dostupné dôkazy boli do dnešného dňa vykonané, ďalšie dokazovanie nebolo nariadené a ani navrhnuté procesnými stranami, účastníkmi konania. Z vyššie uvedeného vyplýva, že dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) TP dávno pominuli (ak existovali) a orgány činné v trestnom konaní, a ani súd nezrušili rozhodnutie, ktorým boli uložené primerané povinnosti a obmedzenia, resp. nahradená väzba podľa § 82 ods. 1 TP. Vyššie uvedená argumentácia je v súlade s ustálenou judikatúrou, napr. Uznesením Ústavného súdu SR zo dňa 08. 04. 2010, sp. zn. II US 184/2010-11 alebo Uznesením NSSR zo dňa 17. 02. 1999, sp. zn. 4To/11/1999.

... Krajský súd Trnava, rozhodoval o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zo dňa 20. 03. 2016, pričom v Uznesení zo dňa 24. 03. 2016, č. k. 6Tpo/301/2016, nedostatočne odôvodnil existenciu dôvodov väzby a ich nahradenia,

resp. vôbec neodôvodnil a v neposlednom rade súd rozhodol o primeraných povinnostiach a obmedzeniach, podľa § 82 TP, až do právoplatného skončenia veci.“

Namietané porušenie svojich v sťažnosti označených práv napadnutým uznesením najvyššieho súdu odôvodňujú sťažovatelia v sťažnosti okrem iného takto:

«... Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval o Dovolaní zo dňa 02. 06. 2016, napriek tej skutočnosti, že obvinení vo svojej argumentácii priamo uvádzajú, že o Návrhu na vzatie do väzby zo dňa 19. 03. 2016, č. k. 1 Pv 109/16/2201-7 na verejnom zasadnutí dňa 20. 03. 2016 rozhodoval Okresný súd Dunajská Streda a Krajský súd Trnava, ktorý rozhodoval o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zo dňa 20. 03. 2016, ako miestne nepríslušný súd, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s danou argumentáciou nevysporiadal a nerozhodol o odňatí veci miestne nepríslušnému súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietnutím Dovolania zo dňa 02. 06. 2016, ako neprípustného na neverejnom zasadnutí proti Uzneseniu zo dňa 24. 03. 2016 vydané KS TT, č. k. 9Tpo/301/2016, z dôvodu neprípustnosti dovolania, pretože bolo podané proti rozhodnutiu proti ktorému nie je možné podať dovolanie, pričom ďalšími dôvodmi dovolania sa súd nezaoberal, priamo odmietol spravodlivosť a zamedzil v rozpore so zákonom účinný prostriedok nápravy protizákonného stavu, hoci mu takáto povinnosť vyplýva z právneho poriadku Slovenskej republiky, z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, z judikatúry Európskeho súdneho dvora.

... Z dikcie ustanovení § 368 ods. 1, ods.2 písm. h) TP vyplýva, že dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 TP, pričom takým rozhodnutím sa rozumie i rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol. Uznesenie zo dňa 24. 03. 2016 vydané KS TT, č. k. 6Tpo/301/2016, ktorým súd zrušil Uznesenie zo dňa 20. 03. 2016 vydané OS DS, č. k. 0 Tp/18/2016, sám rozhodol a nahradil väzbu obvinených [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) TP, prijatím písomného sľubu obvineného a dohľadom probačného a mediačného úradníka, ktorým zároveň určil „primerané“ obmedzenia spočívajúce v zákaze vycestovania do zahraničia do právoplatného skončenia veci a spočívajúce

v zákaze styku so spoluobvinenými a ich rodinnými príslušníkmi do právoplatného skončenia veci, splňa procesné podmienky pre podanie dovolania podľa ustanovení § 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) TP.»

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľa navrhujú, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces [REDAKOVANÉ]... a [REDAKOVANÉ]... garantované v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 24. 03. 2016, sp. zn. 6Tpo/301/2016, bolo porušené.

Základné právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces [REDAKOVANÉ]... a [REDAKOVANÉ]... garantované v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. 11. 2016, sp. zn. 5Tdo/77/2016, bolo porušené.

Základné právo na osobnú slobodu [REDAKOVANÉ]... a [REDAKOVANÉ]... garantované v čl. 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 24. 03. 2016, sp. zn. 6Tpo/301/2016, bolo porušené.

„Základné právo na osobnú slobodu [REDAKOVANÉ]... a [REDAKOVANÉ]... [REDAKOVANÉ]... garantované v čl. 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. 11. 2016, sp. zn. 5Tdo/77/2016, bolo porušené.

Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 24. 03. 2016, sp. zn. 6Tpo/301/2016, sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. 11. 2016, sp. zn. 5Tdo/77/2016, sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

... ako sťažovateľovi sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 10.000,- EUR, ktoré je Krajský súd v Trnave povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

... ako sťažovateľovi sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 10.000,- EUR, ktoré je Krajský súd v Trnave povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Krajský súd v Trnave je povinný nahradiť ... a ... trovy konania vo výške, ako budú vyčíslené po prijatí tejto sťažnosti na ďalšie konanie.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania preskúmal, či sťažnosť sťažovateľov obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 209/09).

Sťažnosťou napadnuté uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Tdo 77/2016 nadobudlo právoplatnosť 29. novembra 2016, kedy bolo vyhlásené. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na § 184 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, podľa ktorého je uznesenie právoplatné, ak zákon proti nemu nepripúšťa sťažnosť, pričom podľa § 392 ods. 2 Trestného poriadku proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľov (ktorí v tejto súvislosti uviedli, že „*Uznesením NSSR zo dňa zo dňa 29. 11. 2016, č. k. 5 Tdo/77/2016, doručeného dňa 09. 01. 2017...*“, pozn.), ako aj zo zistení ústavného súdu pri príprave predbežného prerokovania sťažnosti vyplýva, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu bolo právnomu zástupcovi sťažovateľov ako dovolateľov doručené 9. januára 2017.

Sťažovatelia svoju sťažnosť, datovanú k 7. marcu 2017 a doručenú ústavnému súdu 14. marca 2017, podali na poštovú prepravu 10. marca 2017, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ktorá v ich prípade uplynula vo štvrtok 9. marca 2017. Tento záver sa vzťahuje nielen na tú časť sťažnosti, ktorá smeruje proti napadnutému uzneseniu najvyššieho súdu,

ale (logicky) aj na tú časť sťažnosti, ktorá smeruje proti napadnutému uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo vydané skôr ako rozhodnutie dovolacieho súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľov pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľov.

Nad rámec odôvodnenia tohto uznesenia považuje ústavný súd za vhodné poukázať na skutočnosť, že aj v prípade, keby sťažovatelia podali svoju sťažnosť ústavnému súdu v dvojmesačnej lehote počítanej od doručenia napadnutého uznesenia najvyššieho súdu právnenému zástupcovi sťažovateľov, ústavný súd by ju musel vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu (proti ktorému podstata výhrad sťažovateľov smeruje, pozn.) odmietnuť, a to

- v časti namietaného porušenia základného práva sťažovateľov podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu z dôvodu existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, keďže o namietanom porušení práv sťažovateľov podľa označených článkov ústavy a dohovoru napadnutým uznesením krajského súdu už ústavný súd rozhodol uznesením sp. zn. II. ÚS 617/2016 z 10. augusta 2016, ktorým ich sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú,
- v časti namietaného porušenia práv sťažovateľov podľa čl. 17 ods. 1 ústavy a podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, keďže v prípade, ak by ústavný súd dospel k záveru o ústavnej akceptovateľnosti napadnutého uznesenia najvyššieho súdu (pričom toto prima facie nevykazuje znaky arbitrárnosti alebo svojvôle, pozn.), na vec sťažovateľov by nebola aplikovateľná ustálená judikatúra ústavného súdu (napr. I. ÚS 169/09, I. ÚS 69/2010, IV. ÚS 58/2011), podľa ktorej dvojmesačná lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu v prípadoch, ak sťažovateľ v

predmetnej veci podal dovolanie, začne plynúť dňom doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku (dovolaní) a je považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (v prípade sťažovateľov ide o napadnuté uznesenie krajského súdu). Dovolanie, ktoré bolo najvyšším súdom odmietnuté podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je (ex lege) prípustné, totiž v okolnostiach posudzovanej nemožno považovať za účinný prostriedok nápravy, ktorý by zákon sťažovateľom poskytoval a na rozhodnutie o ktorom by mohla byť (vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu, pozn.) viazaná zákonom ustanovená dvojmesačná lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. apríla 2017